

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□□□□□□□□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Incercări inoperante. — Propuneri și păreri. — Interpretarea articolului unic din legea conversiunii. — Reglementarea comerțului și controlului bancar. — Cum se recunosc biletele false de 1000 Lei. — Situația. — *Cronica:* Dividenda pe anul 1931 a soc. Reșița.

Incereări inoperante.

Într'un articol al nostru publicat în coloanele acestei reviste, am încercat să arătăm ce echilibru desăvârșit din punct de vedere material și spiritual, reprezintă țara românească înainte de războiu și în acelaș timp ce echilibru de aceeaș categorie și tot astfel definit, reprezentau provinciile alipite. Distrugându-se acest echilibru în urma războiului, generațiile cari au contribuit la aceasta, n'au fost cuprinse de intenții rele, dar au procedat conduse fiind la fapte, de un spirit gregar și nedisciplinat. Mai mult, deranjarea echilibrului menționat făcându-se pe baza pretențiunilor că s'ar fi modificat fundamental structura economică și socială a țării noastre, vom arăta în rândurile ce urmează cât de departe a mers superficialitatea factorilor de conducere, cari n'ar fi trebuit să se orienteze decât după date pozitive în activitatea prin care urmăreau să dirijeze munca națională. Că n'au fost justificate aceste pretențiuni, se poate vedea din date certe statistice cari demonstrează că este departe de adevăr afirmațiunea că războiul a adus cu sine cea mare discontinuitate în structura noastră socială și economică, cel puțin în cece privește ansamblul ei. Astfel datele specifice cari ne stau la dispoziție.

ne prezintă situația precum se vede mai jos. (Vezi tratatul: Politica producției naționale de M. Manoilescu, pag. 63 și urm.):

a) România nouă este din punctul de vedere al populațiunii sporită la 220% din ce era România veche (cca 18 mil. față de cca 8 mil.).

b) Suprafața României noi este sporită la 213% din ce era România veche (294.490 km., patrați în loc de 137.903 km. patrați).

c) În ce privește agricultura, pământul cultivabil în România nouă reprezintă 240% față cu pământul cultivabil al României vechi. (14.591.058 Ha., în loc de 6.084 256 Ha.).

d) Lungimea rețelei normale de căi ferate în România nouă (linii normale și largi) este de 250% față de lungimea rețelei în România veche (10.583 km. față de 4.155 km.).

e) În sfârșit pentru industria mare, dacă comparăm numărul de HP., care constituie într'adevăr criteriul de apreciere al forței industriale a unei țări, industria mare din România nouă înseamnă după datele anchetei industriale din 1921, 253% față cu industria României vechi (481.155 HP. în loc de 189.776 HP.). Dacă pentru industria mare luăm drept criteriu numărul lucrătorilor, vedem că procentul creșterii industriei este acelaș de 250% (157.423 lucrători față de 63.393).

Din toate aceste raporturi se constată faptul curios că forțele economice ale României mari, s'au sporit cam toate în aceeaș proporție: 2,1—2,5.

Aceasta se explică nu prin asemănarea de structură economică a fiecărei țări alipite cu aceea a României vechi, ci prin compensația între caracterele predominante ale diferitelor țări alipite. Astfel pe când cu Transilvania și Banatul se accentuează caracterul industrial al României, cu Basarabia se accentuează caracterul agricol. În ce privește situația în ansamblul ei vom remarca că aproape nu există diferență între perioada post-belică și antebelică, căci în 1921 aveam 1 HP. la 36 loc., iar înainte de războiu aveam 42 loc., la 1 HP.

Dealtfel chiar la 10 ani după războiu structura economică a României nu arată vreo diferențiere importantă. Astfel din totalul puterii instalate în România de 1.183.886 HP., diferitele provincii se grupează în modul următor:

1. Muntenia	cu 431.293 HP.	sau 36.43%
2. Transilvania	„ 341.418 „ „	28.84%
3. Banatul	„ 116.965 „ „	9.88%
4. Moldova	„ 108.513 „ „	9.17%
5. Oltenia	„ 61.970 „ „	5.23%
6. Basarabia	„ 51.125 „ „	4.32%
7. Bucovina	„ 39.276 „ „	3.32%
8. Dobrogea	„ 32.675 „ „	2.76%

Mai mult chiar, aceeași ordine de progresivitate se constată în consumul total de energie al provinciilor românești. Acest consum total este de 1.407.514.476 kwore și se grupează pe provincii în ordine descrescândă precum urmează:

1. Muntenia	cu 499.358.192 Kw.	sau 35.47%
2. Transilvania	„ 431.462.243 „ „	30.65%
3. Banatul	„ 135.820.226 „ „	9.65%
4. Moldova	„ 123.875.561 „ „	8.81%
5. Oltenia	„ 67.288.199 „ „	4.78%
6. Basarabia	„ 64.440.589 „ „	4.58%
7. Bucovina	„ 51.000.674 „ „	3.62%
8. Dobrogea	„ 34.268.792 „ „	2.44%

Aspectul nu se schimbă dacă făcând abstracții de puterea totală instalată (mecanică și electrică) vom considera numai puterea electrică instalată. În această ordine de idei provinciile se rânduesc precum urmează:

1. Muntenia	cu 240.424.959 Kw.	sau 44.28%
2. Transilvania	„ 162.868.578 „ „	29.99%
3. Banatul	„ 62.723.086 „ „	11.55%

4. Moldova	„ 36.209.826 „ „	6.69%
5. Bucovina	„ 14.680.354 „ „	2.70%
6. Oltenia	„ 11.048.892 „ „	2.03%
7. Basarabia	„ 9.685.568 „ „	1.79%
8. Dobrogea	„ 5.286.404 „ „	0.97%

Faptul mai surprinzător este caracterizat însă de împrejurarea că Muntenia este în fruntea provinciilor din punct de vedere industrial, oricum am privi datele enumerate. Astfel din punctul de vedere al repartiției puterii instalate pe unitatea de suprafață (km²) provinciile românești se grupează precum urmează:

1. Muntenia	cu 8.21 HP.	pe km ²
2. Banatul	„ 6.36 „ „	„
3. Transilvania	„ 4.07 „ „	„
4. Bucovina	„ 3.76 „ „	„
5. Moldova	„ 2.85 „ „	„
6. Oltenia	„ 2.57 „ „	„
7. Dobrogea	„ 1.40 „ „	„
8. Basarabia	„ 1.15 „ „	„

În fine dacă vom privi puterea instalată, repartizată pe cap de locuitor, vom avea cam aceeași ordine de grupare; în orice caz însă, Muntenia se menține tot în locul întâi. Ce însemnează acest fapt? Însemnează că dacă s'a observat o amplificare a instalațiilor industriale după războiu, această amplificare nu s'a produs numai într-o singură provincie românească, ci ea s'a repartizat uniform pe întreg teritoriul țării. Mai mult, provincia românească cea mai industrializată nu este nici Banatul nici Ardealul după cum am fi fost inclinați să credem, ci Muntenia. Astfel armonia generală în structura economică a țării este un fapt indiscutabil, care rezultă din datele înșirate.

Dar am fi curioși poate să știm dacă s'a modificat ceva la noi în țară din punct de vedere social. Natural ar fi fost ca această modificare să se mențină la aceeași scară care rezultă din amplificarea instalațiilor industriale. Și așa s'a și petrecut faptul. Populația românească este repartizată în raportul de 20% la orașe și 80% la sate.

În fața acestei situațiuni, sforțările noastre de a ne convinge asupra modificărilor de structură în economia țării au constituit o cantitate de energie cheltuită fără nici un randament. Evident era

cazul ca imediat după războiu, lucrurile să se pună în concordanță cu realitățile. Dar aceste realități se rezumau în faptul că în ce privește exportul viitor al României, mărginindu-ne la un singur articol de importanță capitală, grâul, de unde înainte de războiu România avea o capacitate de export de 130—150 mii vagoane dintr'o producție de 200.000 vagoane (deci 65—75%) după războiu această capacitate s'a redus la 170 mii vagoane, dintr'o producție de 400 mii vagoane (deci 42,5%). Încât pentru ca avuția națională provenită din schimbul cu străinătatea să se mențină, trebuiau luate măsurile necesare.

În primul rând când era deci nevoie de a pune pe baze sigure producția agricolă. În această ordine de idei era necesară sistematizarea ei având ca rezultat o îmbunătățire calitativă și cantitativă a producției. Venia apoi la rând intensificarea vieții industriale care era necesară nu numai pentru că se creiau noi domenii de muncă unde surplusul de brațe agricole, cari se puteau ușor plasa, ei și fiindcă țara noastră se pretează excelent unei acțiuni din toate punctele de vedere.

În primul rând ca poziție geografică. Suntem situați în Estul Europei centrale, într'o ușoară linie de comunicație cu Peninsula balcanică, atât pe apă, cât și pe uscat. Această parte a Europei ar fi însemnat pentru noi un important debușeu industrial. Evident, industria românească trebuia însă astfel concepută, ca ea să devină o activitate creatoare, adică să nu formeze operațiuni anexe ale unui proces de fabricațiune, ci să ofere adevărate valori noi, prin prelucrarea materialului brut.

În al doilea rând, industria putea lua ființă pentru că în anumite ramuri posedăm un excelent material prim. Astfel în industria metalurgică, a cărbunilor, a petrolului, a lemnului, etc., etc. Aceste industrii puse pe baze sistematice și adoptând onorabilitatea operațiunilor comerciale, puteau deveni puternice izvoare de regenerare materială și spirituală a vieții noastre naționale.

În sfârșit, precum am mai arătat și cu alte ocazii, mâna de lucru de orice categorie ne-a stat cu prisosință la dispoziție.

Răul a venit însă din graba cu care am pornit la lucru. Astfel probleme capitale pentru economia țării românești au apărut întâi pe cale legislativă și abia pe urmă s'au realizat în cazuri concrete. Așa că legiferarea s'a făcut fără bază și fără să se sprijine pe date concrete și precise. Ne-am mărginit a copia. S'a format astfel un amalgam de legislații și proceduri în care aceeaș problemă era tratată în moduri diferite, după cum știa s'o rezolve cel pe care ea îl privia.

Odată cu acestea a început febra constituirii de societăți și întreprinderi. Multe din organizațiunile bancare înființate pentru operațiuni de credit, deci prin esență cu capitaluri de ordine circulatoriu au apucat drumul întreprinderilor de investiții, asvârlind cu frenezie capitalul lichid în afaceri insuficient studiate și în întreprinderi insuficient înzestrate. În felul acesta s'a consumat capitalul circulant, aducând cu sine o tot mai mare stagnare a afacerilor și o scumpire a dobânzilor.

Iar când am constatat că nu mai merge, am recurs la conversiuni pe toată linia: agricole, comerciale, urbane, etc. În prealabil însă operațiunile noastre economice au fost toate și în permanență ajutate. Industria a fost protejată, agricultura de asemenea, toate însă pe căi inadmisibile, îngreunându-se traiul consumatorului. Nu mai vorbim apoi de diversele instituțiuni ale statului, cari înghit la sume uriașe pe orice cale, ca asistența socială și aviația națională, fără să se vadă vreun rezultat pozitiv.

Așa am știut noi să rezolvăm problemele. Când am văzut că industria merge rău, i-am pus proptele în dauna agriculturii; când am văzut că agricultura merge prost, i-am pus proptele în dauna industriei, iar când ne-am convins că ambele merg prost și nu mai dau nici un aport real, le-am pus în spatele consumatorului, fără să ne dăm seama că și până acum tot el purtase toată greutatea. Când ne gândim la toate acestea, ne dăm seama de nepuțința noastră proprie de a ne conduce, căci cu asemenea acte am procedat întocmai ca și Arvinte cu antereul său. El de asemenea avea iluzie că-și întregeste antereul petecindu-l la braț cu un petec tăiat din corp, sau viceversa, fără ca aceste iluzii să ajungă

vreodată la realitate. În fond antereul era de fiecare dată lipsit de o bucată, fără să fi întrunit calitatea de a fi înfinit. Așa s'au consumat și la noi în țară o seamă de operațiuni, cari fără să ne ajute la ceva, ne-au descoperit propria noastră nepuțință. Ele formează *încercările noastre inoperante* și vor rămânea iluzorii câtă vreme fracțiunea nu va fi egală cu întregul.

Dar pentruca să pomenim de faptul, care încununează încercările noastre inoperante, vom menționa ultimul fapt petrecut în ordinea cronologică, privind economia națională: acordul dela Geneva. El ne aduce în țară câțiva experți de diferite categorii. Să lăsăm la o parte pe cetea de incapacitate ce se pune în felul acesta pe frunțile oamenilor politici și să ne întrebăm: care este propriu zis misiunea lor? Căci ori vin în țară să ne îndrume și primim îndrumările lor, ori toată activitatea lor se clasează la categoria încercărilor inoperante. Oricum s'ar petrece însă lucrurile, misiunea lor de a avea grija finanțelor, contabilității și administrației noastre, va rămânea o pată neștearsă pentru activitatea generațiilor mature de după războiul de întregire, pată care va defini cu atât mai mult încercările noastre sterile.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Propuneri și păreri.

În 5 curent a avut loc adunarea generală a Corpului contabililor, secția Sibiu. Între altele s'au făcut mai multe propuneri. Reținem din acestea propunerea de-a se înstitui sub auspiciile Corpului un ciclu de conferințe pentru inițierea și documentarea membrilor în chestiunile ce-i interesează, în legătură cu profesiunea lor. Cu alte cuvinte un cerc de studii.

În împrejurările actuale, când viața economică în general se prezintă chiar pentru specialiști ca un complex inextricabil de fenomene și cauze neprevăzute, când legi cari păreau neclintite de vremuri, legi cari au condus omenirea cu pași uriași către civilizație și progres, aceste legi sunt puse azi în discuție, în fața unei crize nemaipomenite ca cea din prezent, evident că s'a scris mult. Pentru orientarea în haosul situației actuale și pentru a constata și disloca ce-i util din noianul de literatură economică, eforturile de ordin cerebral trebuie să preoape în de-aproape pe fiecare. Profesiunii trebuie să i se imprime un caracter cu adevărat intelectual. Dar în afară de chestiunile de cultură generală membrii corpului cari la Sibiu sunt în proporție de 80—90% funcționari de bancă, sunt puși

de multeori în fața unor probleme și chestiuni, cari prin diviziunea muncii formează obiecte de specialitate și pe cari majoritatea membrilor le cunoaște numai în linii generale. Un exemplu ar fi interpretarea legilor mai noi, multe confuze și cu modificări aduse ulterior. Explicarea și atacarea unei impuneri arbitrare în materie de fiscalism, ar fi un alt exemplu. Un capitol important îl formează chestiunile de ordin tehnic: raționalizare sub diverse aspecte, etc. Apoi chestiuni de ordin social și revendicări profesionale. Pe scurt cercul ar putea avea o activitate bogată. Vice-președintele corpului, președintele adunării generale dl Constantin Popp, s'a arătat foarte încântat de propunere, pe care a primit-o călduros. Dar trebuie s'o mărturisim — fără să se supere cineva — că printre membrii asistenți nu s'a constatat atât entuziasm, cât ar fi necesar ca să se asigure înființarea și durarea cercului de studii.

Slăbirea în măsură alarmantă a creditului și neîncrederea publicului în moneda națională și în siguranța băncilor, ne-a făcut să ne gândim încă mai de mult, dacă n'ar fi indicat să se creeze pentru băncile din Sibiu, unul din cele mai însemnate centre bancare din țară, un sindicat care să cuprindă toate instituțiile de credit. Scopul acestui sindicat ar fi 1. acțiunea pentru apărarea intereselor în comun prin mijloace legale pentru lămurirea cercurilor conducătoare și opoziția contra măsurilor arbitrare, 2. înființarea unui cerc de studii la care să adere toți oamenii de bancă din Sibiu: administratori-delegați, membrii din consilii, directori, funcționari și în fine toți prietenii băncii — dacă mai sunt. Acest cerc de studii ar fi să se ocupe a) cu cele expuse mai sus pentru proiectatul cerc al contabililor și b) cu propaganda activă pe cale de conferințe și articole în diverse publicații pentru combaterea ideilor rele preconceptuate în materie de bancă și pentru crearea unei opinii favorabile băncilor în masa marelui public. Suntem convinși că nimeni n'ar putea contesta însemnătatea acestei propagande. De vre-o câțiva ani în urmă s'a format o mentalitate periculoasă după care banca e considerată ca un fel de mafia; cuvântul bancher a ajuns sinonim cu uzura. Chiar și funcționarii angajați la bănci nu sunt considerați mai bine. Pe scurt, s'a pornit o adevărată prigoană contra băncilor. Motivele le găsim nu atât în criză, cât în demagogia politică și în legile nechibzuite făcute de aceia cari au făcut și demagogia.

Să revenim la propunerea cu cercul de studii al Corpului contabililor, secția Sibiu. Intra'devăr că începutul e greu și deci nu trebuie să fim sceptici. Totuși până când ideea cercului de studii va prinde mai multă consistență și realizarea va fi fapt împlinit, cred că activitatea ar putea începe pe cale publicistică. „Revista Economică” de sigur că va oferi coloanele sale aceloră dintre membrii corpului cari doresc să aducă contribuțiile lor.

* * *

„Astra” acum câțiva ani în urmă, în dorința de-a sistematiza conferințele dispartate, ce se țineau sub îngrijirea ei, a alcătuit un program pentru o universitate populară. Proiectul abandonat pentru moment a fost realizat acum în urmă prin cursurile ce se țin actualmente la Reuniunea meseriașilor români din Sibiu. Presupunem că reluarea vechiului proiect și trecerea acestei universități populare în str. Brukenthal, nu s'a făcut pentru motivul că nu s'ar fi aflat altă sală corespunzătoare în oraș și ce datorește harnicului și

simpaticului președinte al reuniunii, dl protopop Em. Cioranu și deci conferințele sunt în primul rând pentru meseriași și apoi pentru persoanele din afară, invitate printr'un apel adresat publicului amator.

Conferințele sunt aranjate în șase grupuri. Aruncând o privire asupra programului constatăm ușor că subiectele privesc morala, religia și istoria predominantă. Lipsesc, nu ne explicăm motivul, subiecte interesând geografia țării, economia națională, economia politică, cooperația, creditul, contabilitatea etc. Partea rezervată culturii profesionale revine în special grupului: Psihologie experimentală, care aduce noutate și formează de altfel „clou”-ul programului. Subiectele care îl formează sunt de fericită alegere: Selecționarea profesională, orientarea profesională, raționalizarea muncii și psihologia reclamei. Nădăjduim că aceste subiecte nu vor fi tratate în chip prea savant.

Dacă pentru străinătate aceste chestiuni nu mai prezintă nici o noutate unde s'a abuzat de raționalizare, unde mașinismul s'a dezvoltat într'o măsură nebănuită și e considerat ca generator de crize economice, la noi, totuși, se poate spune că prea puțin am profitat de binefacerile organizării științifice a muncii. În România raționalizarea are încă un vast tărâm de activitate. Dacă cu timpul se va ajunge ca raționalizarea să fie reglementată prin legi și convențiuni internaționale, totuși și în țările mai avansate, multe din operele realizate prin aceasta, vor rămâne în picioare, necesitatea lor fiind incontestabilă. Institutele de psihotehnică atât de utile în selecționarea și orientarea profesională, nu numai că vor exista mai departe, dar vor fi mereu perfecționate. Raționalizarea va trebui să fie încă mult timp cultivată în toate ramurile de producție economică dela noi, însă trebuie s'o ferim de inamici, dintre cari nu amintim decât doi: lenea și scepticismul.

De câțiva ani, în urma sugestiilor venite dela Liga Națiunilor, s'a creiat în București un Oficiu Național de Organizare științifică a Muncii.

Avem totodată satisfacția de a releva faptul că în coloanele acestei reviste am publicat mai multe articole în legătură cu raționalizarea, istoric, aplicațiuni și realizări practice, în 1928 și 1929.

Nădăjduim că publicul, nu numai meseriași, se vor interesa de aproape și vor audia conferințele dlui prof L. Bologa, cari nu pot fi decât frumoase și instructive.

O problemă cu adevărat chinuitoare e aceea a salariilor și în special a salariilor funcționarilor de Stat, care durează de altfel destul de demult. În timpul din urmă s'a vorbit iarăși de o reducere cu 10% a salariilor funcționarilor de Stat, operațiune de chirurgie financiară-bugetară foarte dureroasă. Se spune de guvernanți că e o măsură absolut necesară, dar pentru public rămâne o măsură reprobabilă și neumanitară.

În „Universul” de Dumineca trecută, dl Vasilescu-Carpen, sub ministeriatul căruia s'a dus o acerbă campanie în presă și parlament pentru ieftinirea zahărului, propune ca în schimbul reducerii de salarii, care și-așa n'ar aduce după părerea D-sale o economie mai mare de cca 700 milioane Lei să se pună o taxă nouă de cca Lei 9 — la fiecare kgr. de zahăr în favorul Statului, care ar realiza astfel vre-o 900 milioane Lei. Cu alte cuvinte această taxă, un fel de impozit indirect, ar suporta-o consumatorul anonim, sau contribuabilul,

am putea spune. După cum se vede contribuabilul a ajuns cea mai bună găscă de jumulit. Prețul zahărului s'ar ridica cu cca 25%. La cât se ridică această diferență pe lună, apoi pe an! O bună contribuție mai ales pentru cei cu familii numeroase. O renunțare pentru cei săraci. Nu știm până când va putea suporta bietul consumator ?

I. N. B.

Interpretarea articolului unic din legea conversiunii.

Această lege, publicată în Monitorul Oficial Nr. 43 din 21 Ianuarie 1933, cuprinde următorul articol unic :

Articol unic. — Dispozițiunile paragrafului 2, alin. prim din legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 251 din 26 Octombrie 1932, pentru modificarea legii asanării datoriilor agricole, se interpretează în modul următor :

Cambiile aflate la o instituțiune de credit la 26 Octombrie 1932, emise înainte de 19 Aprilie 1932, sau obținute prin preschimbarea de cambii, ori pe bază de drept anterioare acelei date, având scadența convențională sau prorogată prin efectul legilor anterioare, între 18 Decembrie 1931 și 26 Aprilie 1933 și pe care figurează, în orice calitate, un debitor ce intră în prevederile legii de asanare a datoriilor agricole, se consideră că au scadența la 26 Aprilie 1933, pentru toți semnatarii cambiei.

Aceste cambii vor trebui să fie preschimbate cel mai târziu la 26 Aprilie 1933, dându-se cambii cu scadența de 26 Octombrie 1933, semnate de aceeași debitorii.

Neefectuarea preschimbării în termen dă instituțiunii de credit dreptul să protesteze cambiile la noua scadență dela 26 Aprilie 1933.

Aceste proteste se vor putea valabil efectua până la 26 Maiu 1933 inclusiv.

Protestele făcute până la promulgarea acestei legi pentru cambiile de mai sus se consideră ca fiind valabil făcute și apelurile cambiale bazate pe asemenea cambii și pendinte în fața instanțelor de fond, se consideră ca fiind bine introduse la 26 Aprilie 1933, în cazul când cambiile nu au fost prezentate la preschimbare până la această dată.

Reglementarea comerțului și controlului bancar.

— Textul proiectului de lege. —

Publicăm proiectul de lege pentru reglementarea comerțului de bancă, elaborat de Ministerul de Justiție cu rugămintea ca băncile noastre să ne trimită în scris, în timpul cel mai scurt posibil, observațiunile lor.

Art. 1. — Toate întreprinderile comerciale constituite sub oricare din formele prevăzute în codul de comerț, care au ca obiect principal orice fel de operațiuni de bancă sau de credit, sunt supuse dispozițiunilor legii de față.

În cazuri îndoelnice, Consiliul Superior Bancar vă decide dacă o întreprindere este considerată ca făcând operațiuni de bancă.

Exercitarea comerțului bancar.

Art. 2. — Pentru exercitarea comerțului de bancă se cere o autorizațiune specială de înființare, ce se acordă de către Consiliul Superior Bancar în condițiunile prevăzute în această lege.

Pentru a obține autorizație se va adresa o cerere alăturându-se de către societățile anonime pe acțiuni copii după actul constitutiv statutele și lista membrilor Consiliului de administrație și censorilor. Pentru firmele individuale și colective, Consiliul Bancar va hotări actele necesare pentru examinarea cererilor. În orice caz proprietarul firmei individuale sau asociatul cu răspundere nelimitată va trebui să dovedească.

a) Că este major în posesiunea drepturilor civile neavând nici o pedeapsă infamantă.

b) Are cunoștinți bancare căpătate într'o practică de cel puțin cinci ani într'o instituție bancară.

c) Că dispune de un capital considerat ca suficient conf. art. 6 din lege, pentru localitatea în care intenționează să exercite comerțul de bancă. Exercițarea comerțului de bancă fără autorizațiune se pedepsește cu închisoare dela 3 luni la 2 ani și cu amendă dela 50.000 la 500.000 Lei.

Firmele bancare.

Art. 3. — Singurile soc anonime pe acțiuni sunt îndreptățite să poarte denumirea bancă. Firmele individuale și celelalte forme de soc. prevăzute în codul comercial nu vor avea dreptul decât la denumirea Cassă de Bancă. Soc. Cooperative sunt asimilate societăților pe acțiuni. Nici o firmă bancară nu va putea conține o denumire care să poată da loc la confuzii cu Banca Națională a României sau cu vre-o altă întreprindere bancară deja existentă.

Art. 4. — Banca Națională a României și institutele bancare guvernate de legi speciale nu cad sub prevederile legii de față.

Registrul întreprinderilor bancare.

Art. 5. — Se înființează pe lângă Tribunalele de Comerț din țară registrul întreprinderilor Bancare în care vor fi înscrise toate firmele care exercită comerțul de bancă și sucursalele lor. Inscrierea se va face de către Președintele Tribunalului de comerț numai în baza autorizației liberate de Consiliul Superior Bancar. Actul constitutiv și statutele vor fi autentificate și anexate la registrul, precum și orice modificări statutare aprobate de către Consiliul Superior Bancar. Inscrierea în registrul bancar scutește de înscrierea în registrul comercial azi în vigoare. Actul constitutiv și statutele și textul autorizației vor fi publicate în termen de 30 zile dela înscrierea în „Monitorul Oficial”. Întreprinderile bancare înscrise în registrul comercial vor putea printr'o simplă cerere să fie înscrise în registrul bancar fără plata vreunei taxe.

Capitalul minim al firmelor bancare.

Art. 6. — Capitalul minimal al firmelor ce se îndeletnicesc cu comerțul de bancă va fi stabilit de Consiliul Bancar, ținând seamă de sfera lor de ac-

țiune și de regiunea unde se desfășoară operațiile. Pentru București, capitalul minim al întreprinderilor constituite sub altă formă decât societatea anonimă sau societate în comandită, pe acțiuni este de 20.000.000 Lei, iar pentru societățile anonime și cele în comandite pe acțiuni de 40.000.000 Lei. Pentru comunele rurale capitalul minim este de 1.000.000 Lei. Capitalul nu poate fi constituit prin aporturi în natură sau debități în fond afară de cazul unor fuziuni.

Cel puțin jumătate din capitalul social trebuie să fie efectiv vărsat în ziua înscrierii în registrul bancar, restul cel mai târziu în termen de un an. Acțiunile nu vor putea fi mai mici de Lei 500.

Art. 7. — Membrii fondatori ai unor întreprinderi bancare constituite ca soc. anonimă sau soc. în comandită pe acțiuni sunt obligați să păstreze timp de doi ani o cotă de cel puțin 25 la sută din capitalul subscris. Aceste acțiuni vor fi lăsate în păstrarea băncii care va veghea la respectarea acestei dispozițiuni. În caz de călcare Consiliul de Administrație în întregime este direct răspunzător. Consiliul Superior Bancar putând aplica administratorilor sancțiunea demiterii și solidar amendă egală cu valoarea la subscriere a cotei de mai sus.

Statutele.

Art. 8. — Statutele întreprinderilor bancare vor trebui să indice lămurit operațiunile băncii.

Orice modificări trebuiesc comunicate spre aprobare Consiliului Superior Bancar și apoi publicate în termen de 30 zile în Monitorul Oficial.

Operațiunile bancare.

Art. 9. — Primirea ca depuneri spre fructificare, eliberarea de livrete de economie precum și emiterea de bonuri de cassă nu este îngăduită decât numai întreprinderilor bancare constituite în formă de soc. anonime pe acțiuni sau soc. în comandită pe acțiuni. Consiliul Superior Bancar, poate dacă găsește de cuviință să autorizeze și întreprinderile bancare sub formă de soc. cooperative să facă aceste operațiuni. Eliberarea de livrete de economie și emiterea de bonuri de cassă nu poate fi făcută decât pe bază de depozite în numerar și numai de băncile cari dispun de capitalul fixat în art. 11.

Art. 10. — Societățile cu o vechime de cel puțin de un an cari intenționează să se ocupe cu operațiile indicate în art. 9 vor înainta o cerere Consiliului Bancar arătând:

- a) Capitalul de cari dispun;
- b) Rezervele lor;
- c) Operațiunile cu cari se ocupă;
- d) Compunerea direcțiunii Consiliului de administrație și Consiliului de censori;
- e) Numele fondatorilor și subscriitorilor capitalului social;
- f) Ultimul bilanț;
- g) Numărul acțiunilor pe cari le au în gaj;
- h) Suma împrumuturilor acordate funcționarilor, directorilor și membrilor din Consiliu.

Societățile cari cer chiar dela înființare dreptul de a face operațiunile arătate în art. 9 vor indica Consiliului Superior numai datele dela punctele a. c. d. și e.

Art. 11. — Capitalul minim al societăților cari fac operațiuni arătate în art. 9 nu poate fi pentru București mai mic de 60 milioane. Pentru comunele rurale și alte comune urbane hotărește Consiliul Bancar. Pentru băncile cooperative din București capitalul minim va fi de cel puțin 30 milioane Lei.

Art. 12. — Băncile cari se ocupă cu operațiunile din art. 9 vor trebui să aibe întotdeauna active ușor lichidabile în raport cu depunerile și conturile curente creditoare la vedere și pe termen scurt. Sub nici un motiv cota acestor active nu va putea să scadă sub 15 la sută din care 8 la sută numerar. Ea trebuie să fie ținută pentru a fi disponibilă în orice moment, fie în casă în mod separat fie la Banca Națională. În cazul când e ținută în casă Consiliul de Administrație este răspunzător solidar de respectarea acestei dispoziții. Consiliul Bancar va fixa prin dispozițiunile sale valorile ușor lichidabile cari corespund dorințelor aliniatului I.

Art. 13. — Când din împrejurări neprevăzute, și numai prin restituirea de depuneri și conturi curente creditoare la vedere și pe termen scurt, cota de rezerve prevăzută în art. 13 ar scădea sub minimul schimbat, întreprinderea bancară pusă în cauză va informa Consiliul Superior Bancar. Se va convoca de urgență Comitetul de Direcție al Consiliului care va examina situația.

Art. 14. — Cifra depunerilor și conturilor curente creditoare la vedere și pe termen scurt, până la maximum 3 luni nu poate întrece de 10 ori capitalul social plus rezervele. Excepțiuni se pot admite de Consiliul Bancar în condiții fixate prin regulament. Aceste excepțiuni sunt valabile 6 luni și trebuie să fie mereu reînnoite. Băncile cari fac operațiunile prevăzute în art. 9 nu pot face sub nici un cuvânt comerț de mărfuri pe cont propriu afară de executarea unui gaj și salvarea unei creanțe. Deasemenea nu pot achiziționa imobile decât pentru trebuințele proprii. Mărfurile și imobilele căpătate în afară de imobilele proprii, vor trebui să fie lichidate și realizate în cel mai scurt timp posibil.

Art. 16. — Cumpărarea de acțiuni și titluri cu dividende nu se poate face decât în limita unei sume de cel mult 20 la sută din capital fără a socoti rezervele. Băncile nu pot acorda credite de gaj pe acțiuni decât până la concurența cotei de 20 la sută din capital. La băncile cari se indeletnicesc cu operațiunile din art. 9 această cotă se reduce cu 15 la sută. Douăzecișicinci la sută poate fi plasat în rente de stat sau înscrisuri ipotecare ale vilegiate.

Art. 17. — Nici un împrumut acordat de către o întreprindere bancară, care face operațiuni prevăzute în art. 9 nu poate să întrecă a 5-a parte din capitalul social inclusiv rezervele oficiale, dacă acest împrumut este descoperit și de un sfert din acest capital, dacă împrumutul este acoperit cu ipotecă sau alte garanții suficiente. Pentru celelalte întreprinderi bancare aceste limite se ridică la a patra parte respectiv la a treia parte din capitalul social.

În termen de un an dela înființarea întreprinderii este oprit a se acorda împrumuturi sau credite de orice natură fondatorilor, membrilor Consiliului, Censorilor și rudelor până la al treilea grad al acestora dacă aceste persoane au participat la subscrierea capitalului social. Membrii Consiliului cari au semnat asemenea acte își pierd de drept mandatul, responsa-

bilitatea lor rămânând întreagă. Consiliul poate însă acorda funcționarilor săi împrumuturi al căror total nu poate întrece 10 la sută din capitalul social inclusiv rezervele oficiale.

Art. 18. — Întreprinderile cari primesc spre păstrare titluri de orice fel sunt obligate să procedeze cu aceste titluri deosebit de titluri proprii, neputând sub nici un motiv dispune de ele în nici un fel decât cu autorizațiunea expresă a proprietarului. Acelaș lucru îl vor face și cu titlurile cumpărate în cont liber. Ele vor trece în formulare speciale numerile titlurilor și numele proprietarului.

Exercitarea dreptului de vot în baza acestor titluri date spre păstrare nu este admisibilă decât cu autorizarea expresă scrisă a proprietarilor titlurilor libere.

Consiliul Superior Bancar în caz de călcare a dispozițiunilor de mai sus va putea aplica membrilor Consiliului de administrație amenzi dela 50.000 la 500.000 Lei.

Administrarea întreprinderilor bancare.

Art. 19. — Membrii Consiliului de adm. sunt obligați să depună la Banca Națională, în condițiunile prevăzute de codul comercial o garanție de cel puțin 1/200 din capitalul social. Prin statute se poate hotări ca garanția să nu treacă de 250.000 Lei. Garanția va fi depusă în numerar sau titluri de stat la cursul zilei și nu va fi liberată decât după ce adunarea generală a aprobat bilanțul în ultimul exercițiu în care administratorul a funcționat și ia dat descărcarea. Dacă garanția nu va fi depusă în termen de o lună administratorul e considerat demisionat. Administratorul societăților bancare în nume colectiv sau în comandită simplă vor fi numiți numai dintre asociații cu răspundere nelimitată. La societățile bancare cu răspundere limitată ei vor fi desemnați dintre acei cari posedă cel puțin 1/50 parte din valoarea capitalului social.

Întreprinderea bancară are un privilegiu asupra acestei garanții în caz când administratorul ar fi urmărit în averea sa de alți creditori.

Art. 20. — Membrii Consiliului de administrație ale unei întreprinderi bancare nu pot face parte din Consiliile sau Direcțiile altor bănci decât când sunt trimiși acolo ca reprezentanți ai intereselor băncii din care fac parte. Deasemeni nu pot conduce ca asociați cu răspundere nelimitată o altă întreprindere bancară sub sancțiunea demiterii din Consiliul de administrație.

Art. 21. — Interdicția dela art. 20 privește și pe directorii și funcționarii întreprinderilor bancare. Aceștia nu pot în nici un caz să facă parte din Consiliul de administrație sau din Comitetul de censored al întreprinderii unde funcționează.

Art. 22. — La Băncile cari fac afacerile prevăzute la art. 9 toți membrii Comitetului de direcție, ca și Censorii vor trebui să aibă domiciliul permanent în țară.

Art. 23. — Comitetul de censored este alcătuit din 3—5 persoane din cari cel puțin una trebuie să fie expert-contabil. Censorii sunt retribuiți cu un salariu fixat la alegerea lor, sunt obligați a examina întreaga gestiune cel puțin de 4 ori pe an, sesizând Consiliul de administrație și apoi dacă cred de cuviință Consiliul Superior bancar. Întinderea și efectele responsa-

bilității Censorilor sunt determinate conform regulilor mandatului. Prin derogare dela Codul de comerț Censorii sunt oricând revocabili de către Consiliul Superior Bancar dacă se constată că nu-și îndeplinesc mandatul.

Art. 24. — Fiecare din censori este votat separat de către adunarea generală. Dacă înainte de alegerea ultimului censor, se constată că la toate celelalte alegeri, o minoritate reprezentând cel puțin 1/10 parte din capitalul social a fost dată în favoarea aceleiaș persoane, persoana aceea este considerată ca aleasă. Acest drept al minorității nu poate fi făcut valabil dacă ea are un reprezentant în Comitetul censorilor. Censorii afară de experții contabili sunt obligați să depună o garanție egală cu 1/4 din aceia prevăzută pentru membrii Consiliului.

Art. 25. — Hotărârile Consiliului de administrație se iau cu majoritatea de voturi afară de cazul când statutele conțin alte dispozițiuni. Ei sunt responsabili de toate prejudiciile cauzate când se constată reaua lor credință.

Nici un membru nu poate fi scutit de răspundere decât dacă în procesul verbal al ședinței s'a consemnat împotrivirea lui formală la actul hotărât, sau dacă anunță Consiliul Bancar în termen de o săptămână arătând că a fost indus în eroare. Aceiași răspundere o au și directorii și funcționarii de rea credință cari prejudiciază banca, precum și censorii.

Art. 26. — Censorii vor lua parte la ședințele Consiliului cu vot consultativ.

Bilanțul.

Art. 27. — Intreprinderile bancare sunt obligate să încheie la 31 Decembrie al fiecărui an un bilanț stabil în conformitate cu dispozițiunile ce vor fi întocmite de către Consiliul superior Bancar. Intreprinderile bancare cari fac operațiuni prevăzute în articolul 9 al legii vor încheia, în afară de bilanțul anual și câte o situațiune trimestrială, alcătuită după aceleași principii fixate de Consiliul Superior bancar.

Art. 28. — Bilanțul de sfârșit de an împreună cu Contul de Profit și Pierderi va fi publicat în „Monitorul Oficial” și în două ziare din care unul în regiunea unde banca își are sediul principal. Situațiile trimestriale pot fi publicate într'un singur ziar dintre cele mai răspândite din țară. În cazul când întreprinderea bancară ar publica un bilanț necorespunzând condițiilor stabilite de către Consiliul Superior Bancar, acesta va putea sesiza Ministerul Finanțelor și cere instituirea unui comisar al Guvernului pe lângă întreprinderea respectivă.

Art. 29. — Cheltuelile de constituire nu va putea întrece 5 la sută din capitalul social. Aceste cheltueli vor trebui amortizate înaintea împărțirii oricărui dividend.

Art. 30. — Intreprinderile bancare cari fac operațiuni prevăzute la art. 9 nu pot împărți un dividend mai mare decât 6 la sută atâta vreme cât rezervele lor nu au ajuns la o centimă a capitalului social. Pentru a grăbi alcătuirea rezervei întreprinderile sunt obligate să verse din beneficiul net la fondul de rezervă o cotă de 10 la sută. După atingerea acestei cote ele vor reține din beneficiul net o cotă de 5 la sută.

Art. 31. — În caz când societățile bancare ar acorda un dividend mai mic de 5 la sută membrii

Consiliului nu vor primi nici o tantiemă afară de je-toanele de ședință obișnuite.

Dacă dividendul împărțit funcționarilor este mai mare de 5 la sută totalul sumelor acordate ca tantieme membrilor Consiliului nu poate depăși 7 la sută din beneficiul net. Deasemeni tantiemele acordate personalului inclusiv directorii nu poate depăși limita de 7 la sută din beneficiul net realizat. Censorii nu au dreptul la o altă remunerație afară de salariul lor lunar.

Controlul și supravegherea.

Art. 52. — Pentru controlul și supravegherea Institutelor Bancare se înființează Consiliul Superior Bancar având personalitate morală de drept public. El este alcătuit din 12 membri și anume: un reprezentant al Ministerului Finanțelor, un reprezentant al Ministerului Justiției, un reprezentant al Ministerului Industriei și Comerțului, un reprezentant al Băncii Naționale ales dintre administratorii delegați, două persoane special competente în materie bancară, un reprezentant al Uniunii Camerelor Agricole, 5 reprezentanți ai băncilor din cari doi reprezentând băncile din Capitală.

Membrii Consiliului se numesc prin decret regal de către Ministerul Justiției, după propunerea organizațiilor bancare din întreaga țară.

Consiliul prin vot secret și cu majoritatea de voturi alege un președinte și un vicepreședinte dintre membrii săi. În lipsă prezidează cel mai bătrân din membrii Consiliului Superior Bancar va alege din sânul său un Comitet de Direcție, compus din cel puțin 5 membri, din cari doi reprezentanți ai Băncilor. Durata mandatului membrilor Consiliului Bancar este de 6 ani. În acest timp ei sunt irevocabili. Membrii Consiliului primesc jetoane de prezență. Cei din provincie vor primi și cheltueli efective făcute cu deplasarea. După trecere de 3 ani trei dintre reprezentanții Băncilor vor fi înlocuiți prin tragerea la sorți cu alți membri propuși de către organizațiile bancare. Membrii eșiți la sorți pot fi numiți din nou. Membri numiți în calitate pe care o dețin sunt considerați demisionați când calitatea lor încetează.

Art. 33. — Consiliul Superior Bancar va avea un secretar general numit prin decret regal de către Ministerul Justiției, după propunerea Consiliului Superior. El este irevocabil afară de cazul când s'ar fi făcut vinovat de abateri grave dela datorie, abateri care trebuie să fie constatate de către justiție care va fi sesizată de Președintele Consiliului Superior Bancar. Primul secretar general în funcție va fi numit de către Ministerul Justiției. El trebuie să fie doctor în științele economice și expert contabil având practica de bancă și lucrări în specialitatea bancară. El asistă cu vot consultativ la toate ședințele Consiliului și Comitetului de Direcție. El conduce lucrările Consiliului propunând Consiliului personalul necesar, pe care Consiliul numește conform bugetului alcătuit la începutul fiecărui an și aprobat de către Consiliu.

Art. 34. — Membrii Consiliului Superior Bancar și personalul secretariatului general sunt obligați a păstra secretul comercial sub sancțiunile ce vor fi prevăzute în regulament.

Secretarul general și funcționarii Consiliului nu sunt funcționari publici.

Atribuțiunile Consiliului Superior Bancar.

Art. 35. — Atribuțiunile Consiliului Superior Bancar sunt:

a) Să se dea autorizațiunile necesare conform legii de față;

b) Să examineze actele, bilanțurilor și dările de seamă depuse de întreprinderile bancare.

c) Să dea avizul asupra lichidării sau modificării întreprinderilor bancare, putând cere justiției, în caz de nevoie, punerea în stare de lichidare forțată.

d) Să facă inspecțiuni prin membrii lui sau prin Banca Națională a României la întreprinderile bancare, în condițiile prevăzute în regulament.

e) Consiliul are dreptul să ceară oricând convocarea Consiliului de Administrație al unei întreprinderi bancare unde poate trimite un delegat al său; deasemenea are dreptul să trimeată un delegat la adunările generale ale acționarilor. În cazuri grave, Consiliul poate cere convocarea adunării generale extraordinare.

f) Consiliul, în afară de aplicarea sancțiunilor prevăzute în legea de față, poate cere tribunalelor suspendarea provizorie sau anularea deciziilor adunărilor generale ale Consiliilor de administrație, contrarii dispozițiilor legilor în vigoare.

Deciziunile Consiliului sunt atacabile în fața Contenciosului Administrativ.

Art. 36. — Pentru acoperirea cheltuelilor sale, întreprinderile de orice fel din țară, care exercită comerțul de bancă, sunt obligate să verse Consiliului Superior Bancar o cotizație de unu la mie din capitalul social declarat plus rezerve. Cotizația e exigibilă trimestrial în prima zi a fiecărui trimestru. Fondul astfel alcătuit va fi păstrat la Banca Națională a României. El nu poate fi întrebuințat pentru scopuri filantropice sau de alt ordin, ci numai pentru scopuri profesionale.

Urmăriri pentru plata contribuțiunii se fac conform legii de urmărire a veniturilor Statului. Consiliul Superior Bancar este îndreptățit, în caz când întreprinderea nu varsă cotizația obligatorie, după ce a fost somată de 2 ori la interval de câteva zile, să limiteze dreptul întreprinderii bancare de a face anumite operațiuni, independent de dreptul său de urmărire a contribuției datorate.

Un regulament special va fi întocmit de către Consiliu, care va determina toate modalitățile privitoare la buna funcționare a Consiliului și la raporturile sale cu celelalte autorități și cu întreprinderile bancare.

Pentru fiecare nouă cerere de autorizare de funcționare sau de sporire de capital, se va percepe deasemenea o taxă de 1 la mie din capitalul social sau din sporul hotărât.

Lichidarea întreprinderilor bancare.

Art. 37. — În caz când, în urma pierderilor suferite, capitalul unei întreprinderi bancare ar fi scăzut la jumătate din minimul prevăzut în art. 11 al legii de față, Consiliul de Administrație sau Comitetului de censored este obligat a convoca în termen de o lună adunarea generală extraordinară a asociațiilor, pentru a hotărî în consecință. Consiliul Superior Bancar este împuternicit să facă el convocarea necesară pentru întreprinderea în cauză, dacă organele statutare ale

acesteia dau dovadă de neglijență. Cheltuelile eventuale privesc întreprinderea respectivă.

Art. 38. — În caz de încetare de plăți sau insolabilitate a unei bănci primitoare de depuneri, Tribunalul competent, după cererea întreprinderii bancare sau a oricărui creditor sau asociat, va putea declara întreprinderea bancară căzută de drept în lichidare. Lichidarea se va face în conformitate cu dispozițiunile Codului de Comerț, sub controlul superior bancar.

Numirea lichidatorilor sau lichidatorului — care vor trebui să ie cetățeni români domiciliați în țară, se va face de către Tribunal, după propunerea creditorilor, prin chiar sentința care constată starea de insolabilitate a întreprinderii.

Dispozițiuni transitorii.

Art. 39. — În termen de 2 luni dela publicarea legii de față, toate întreprinderile bancare, trebuie să facă formalitățile de înscriere în registrul bancar.

Rata cotizației băncilor pentru trimestrul în curs va fi vărsată de către acestea la Banca Națională a României în termen, de 20 zile dela publicarea legii de față.

Actualele case de schimb și zărăfiile sunt obligate a se conforma acestei dispozițiuni, fiind supuse supravegherii Consiliului Superior Bancar, ele nu au însă obligațiunea de a se supune celorlalte dispozițiuni de constituire și funcționare prevăzute în această lege.

Art. 40. — Întreprinderile bancare existente sunt scutite de obligația de a cere o nouă autorizație de funcționare. În timp de 5 ani însă dela publicarea acestei legi, ele trebuie să se adapteze dispozițiilor cuprinse în lege. După această dată nici o întreprindere bancară nu va putea să-și continue operațiunile, dacă nu se va fi conformat întocmai cerințelor legii.

Art. 41. — Fuziunile în scopul adaptării în legea de față, se fac în baza hotărîrii fiecărei societăți în parte cu majoritatea cerută pentru modificarea Statutului. Hotărârea va fi transmisă Consiliului Superior Bancar care va lua act de dânsa, autorizând înscrierea întreprinderilor fuzionate în registrul bancar.

Art. 42. — Fuziunile hotărîte de bănci în scopul adaptării lor la dispozițiunile legii de față sunt, dacă ele se îndeplinesc în decurs de un an dela publicarea legii, scutite de orice taxe de timbru, atât în ce privește actul de fuzionare, cât și acțiunile lor.

Dacă din pricina greutăților tehnice, fuziunea nu se poate face în termenul prevăzut Consiliul Superior Bancar este împuternicit să acorde, la cerere, dacă va găsi cererea întemeiată, o prelungire de încă 6 luni peste termenul arătat.

După trecerea acestui termen nu se mai poate acorda nici o scutire.

Art. 43. — Sunt aplicabile societăților bancare, toate dispozițiunile din codul de comerț sau celelalte legi în vigoare, care nu sunt contrarii prescripțiilor acestei legi.

Art. 44. — Legea de față intră în vigoare pe data publicării ei.

Cu acea zi, toate dispozițiunile contrarii ei, se abrogă.

Cum se recunosc biletele false de 1000 Lei.

Banca Națională a României a adus la cunoștința generală că în ultimul timp s'au descoperit câteva încercări de falsificare a biletului de 1000 Lei.

Pentru a se evita punerea în circulație a biletelor falsificate cât și pentru a le putea recunoaște, Banca Națională dă o serie de indicațiuni, pentru a se descoperi biletele false:

1. Hârtia este de calitate inferioară, culoarea mai închisă, lipsindu-i luciul caracteristic biletelor bune:

2. Filigranele sunt mai puțin clare, iar desenul nu are asemănarea și armonia tonurilor din filigranele biletelor bune:

3. Tiparul acestor bilete observat cu atenție prezintă lipsuri și inecăciuni de cerneală:

4. Literele și cifrele din colțuri și mijlocul biletului, au altă tăetură, nepotrivindu-se cu ale biletelor bune.

5. Culoarea cernelelor este mai închisă, bădând în verde, pe când a biletelor bune este de un albastru clar.

Situația.

Săptămâna trecută nu a adus nimic nou, cel puțin pentru moment.

Zic așa deoarece cu toată înfăptuirea acordului cu creditorii străini care ne scutesc de plata a 3¹/₂ miliarde anual, totuși momentan acesta nu a lăsat nici o impresie, prin faptul că este vorba de o sumă pe care de fapt nu o avem, deci și dacă trebuia plătită, tot nu o plăteam. De pe urma acordului vom avea avantaje indirecte.

Se va resimți aceasta cât privește balanța plăților externe. Banca Națională va trebui să plătească mai puțin pentru datoria publică, cu 3¹/₂ miliarde Lei în devize străine.

Aceasta va întări cu siguranță poziția Băncii Naționale și-i va da posibilitate ca cu aceste enorme mijloace financiare să stea la dispoziția economiei private.

Zilele acestea ziarele au început să lanseze știri cu privire la planurile d-lui guvernator al Băncii Naționale pentru redresarea Creditului. Precis nu s'a putut desprinde din aceste știri în ce ar consta această acțiune. În tot cazul stau în legătură cu întărirea poziției Leului.

Posibilități sunt, voință fermă se arată, prin urmare suntem îndreptățiți a aștepta tot binele.

* * *

Bursa de vreo câteva săptămâni încoace a început să decadă. Clientela particulară nu se mai vede. Băncile, adevăratele ei susținătoare par că n'ar mai exista, iar profesioniștii ei de geaba se svârcolesc să salveze aparentele făcând atmosferă. Este exclus să se susțină cursurile, dacă nu se pun parale la bătaie. Ori, de o vreme încoace tocmai acestea lipsesc din bursă.

În săptămâna aceasta valorile de speculă au înregistrat scăderi simțitoare, iar tendința se prezintă foarte slabă.

Singurele efectele de stat și unele valori deținute de mâni tari ca: S. T. B., Letea, Mica, și-au menținut încă pozițiile, având încă căutare.

În legătură cu planul de redresare a creditului proiectat de Banca Națională, băncile au început să se miște pentru a găsi mijloacele de a eși din amorțeala în care se află.

Reușita acțiunii lor însemnează pentru bursă perspective sigure pentru un viitor mai bun.

București.

REMIZIER.

Aviz.

Banca „Victoria” Societate Anonimă Arad, aduce la cunoștința depunătorilor ei pe livrete și în cont curent, că examinând situația și găsind că persistă încă și azi motivele cari anul trecut au determinat banca să reducă dobânzile, Consiliul de administrație s'a văzut silit să decidă ca pentru anul 1933 să nu se servească nici un fel de dobândă.

Oficiul Reședința P. T. T. Sibiu 1.

Aviz.

Cu începere dela 1 Ianuarie 1933, s'a înființat serviciul mandatelor postale din America, publicul este rugat să comunice, rudelor pentru a nu mai trimite bani prin scrisori simple sau recomandate ci numai prin mandate postale.

Oficiul Poștal Sibiu 1.

CRONICA

Dividenda pe anul 1931 a soc. Reșița. Precum se anunță din București *Uzinele de fier și Domeniile din Reșița* vor începe — în fine — plata cuponului pe anul 1931 la 15 Februarie 1933.

Dividenda pe 1931 s'a fixat în adunarea generală din lunie a tr. cu Lei 20 50 de cupon.

Societatea plătește în plus și 10% interese de întârziere, cari fac Lei 1— de acțiune.

Dividenda netă va fi astfel Lei 21.50.